

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Δεκεμβρίου 2001 *

Στην υπόθεση T-46/00,

Kvitsjøen AS, με έδρα το Fosnavag (Νορβηγία), εκπροσωπούμενη από τους K. Storalm, J. Hoekstra και G. Vanquathem, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον T. van Rijn, επικουρούμενο από τον F. Tuytschaever, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 22ας Δεκεμβρίου 1999, περί αφαιρέσεως και αρνήσεως χορηγήσεως μέχρι τις 30 Ιουνίου 2001 της γενικής και της ειδικής αδείας αλιεύσεως εντός των κοινοτικών υδάτων στο νορβηγικό αλιευτικό *Kvitsjøen*,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 8ης Μαΐου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- ¹ Το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 50/1999 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1998, για τον καθορισμό, για το 1999, ορισμένων μέτρων διατήρησης και διαχείρισης των αλιευτικών πόρων που εφαρμόζονται σε σκάφη υπό νορβηγική σημαία (ΕΕ L 13, σ. 59), προβλέπει τα εξής:

«Τα σκάφη που αλιεύουν στο πλαίσιο των ποσοτώσεων που ορίζονται στο άρθρο 1 τηρούν τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου και όλες τις άλλες διατάξεις που διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες στις ζώνες που αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο.»

- 2 Το άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού 50/1999 προβλέπει τα εξής:

«Οι γενικές και ειδικές άδειες αλιείας ανακαλούνται σε περίπτωση αθέτησης της τήρησης των υποχρεώσεων που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.

Για περίοδο μέχρι δώδεκα μηνών, δεν εκδίδεται καμία γενική και ειδική άδεια αλιείας για σκάφη για τα οποία δεν έχουν τηρηθεί οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στον παρόντα κανονισμό.»

- 3 Το παράρτημα I, υποσημείωση 14, του κανονισμού 50/1999 προβλέπει ότι «η αλίευση γλώσσας περιορίζεται στα παρεμπίπτοντα αλιεύματα μόνον».
- 4 Το άρθρο 4, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΟΚ) 894/97 του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 1997, για τη θέσπιση ορισμένων τεχνικών μέτρων διατήρησης των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 132, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«Απαγορεύεται η χρησιμοποίηση συμπληρωματικού εξοπλισμού διά του οποίου φράσσονται τα μάτια οποιουδήποτε τμήματος του διχτυού ή μειώνεται το μέγεθός του.»

- 5 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1447/1999 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1999, περί πίνακος ενεργειών που θίγουν σοβαρά τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΕΕ L 167, σ. 5), μνημονεύει, μεταξύ άλλων, στο παράρτημά του, σημείο Δ, ως τέτοιου είδους ενέργεια τη «[χ]ρησιμοποίηση ή [τη] φύλαξη επί του σκάφους απαγορευμένων αλιευτικών εργαλείων ή μέσων που επηρεάζουν τη [συλλεκτική ικανότητα] των εργαλείων».

- 6 Το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 1627/94 του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1994, για τη θέσπιση των γενικών διατάξεων για τις ειδικές άδειες αλιείας (ΕΕ L 171, σ. 7), προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή τις διαπιστούμενες παραβάσεις του σκάφους υπό σημαία τρίτης χώρας.

2. Βάσει της κοινοποίησης, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει ή να αφαιρέσει την άδεια αλιείας και τις ειδικές άδειες αλιείας που έχουν χορηγηθεί στο εν λόγω σκάφος [...] και μπορεί επίσης να μην του χορηγήσει πλέον άλλη άδεια αλιείας ή ειδική άδεια αλιείας. Η απόφαση της Επιτροπής κοινοποιείται στην τρίτη χώρα της σημαίας [του σκάφους].

3. Η Επιτροπή κοινοποιεί αμέσως στις ελεγκτικές αρχές των ενδιαφερομένων κρατών μελών τα μέτρα που λαμβάνει, σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο 2.»

- 7 Το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) 2943/95 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1995, για λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1627/94 (ΕΕ L 308, σ. 15), προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη κοινοποιούν κάθε διαπιστούμενη παράβαση [...], αναφέροντας τουλάχιστον το όνομα, τα εξωτερικά στοιχεία, τον διεθνή ενδεικτικό αριθμό ραδιασυρμάτου, την τρίτη χώρα σημαίας, τα ονόματα και τις διευθύνσεις του [πλοιάρχου] και του [εφοπλιστή], μια λεπτομερή περιγραφή των διαπιστούμενων γεγονότων, τις ποινικές και διοικητικές διώξεις ή κάθε άλλο μέτρο που έχει ληφθεί καθώς και κάθε οριστική απόφαση [δικαστηρίου] που αφορά αυτή την παράβαση.»

8 Το άρθρο 6 του κανονισμού αυτού προβλέπει τα εξής:

«1. Η Επιτροπή εξετάζει κάθε κοινοποίηση μιας διαπιστούμενης παράβασης από ένα σκάφος που αλιεύει υπό σημαία τρίτης χώρας και εκτιμά τη σοβαρότητά της, με βάση τις ποινικές και διοικητικές αποφάσεις που έχουν ληφθεί από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών και κυρίως το οικονομικό όφελος που θα μπορούσε να έχει ο [εφοπλιστής] και τις συνέπειες που είχαν τα διαπιστούμενα γεγονότα στους αλιευτικούς πόρους.

Όσον αφορά το εν λόγω σκάφος και με την επιφύλαξη των διατάξεων που προβλέπονται στην αλιευτική συμφωνία με την τρίτη χώρα σημαίας [του σκάφους], η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, αφού έχει δώσει στον [εφοπλιστή] την ευκαιρία να υποβάλει τις παρατηρήσεις του όσον αφορά την διαπιστούμενη παράβαση και ανάλογα με τη σοβαρότητα της παράβασης:

- την αναστολή της ειδικής αλιευτικής άδειας,
- την αφαίρεση της ειδικής αλιευτικής άδειας,
- τον αποκλεισμό του εν λόγω σκάφους από τον κατάλογο των σκαφών που μπορούν να λάβουν μία ειδική αλιευτική άδεια για το επόμενο ημερολογιακό έτος.

2. Η απόφαση της Επιτροπής δεν μπορεί να ληφθεί πριν από τη δέκατη πέμπτη ημέρα μετά την παραλαβή από τον [εφοπλιστή] της ανακοίνωσης που αφορά τη διαπιστούμενη παράβαση.»

Τα πραγματικά περιστατικά της προσφυγής

- 9 Η προσφεύγουσα Kvitsjøen AS είναι εταιρία νορβηγικού δικαίου αντικείμενο της οποίας είναι ο εφοπλισμός σκαφών για την άσκηση θαλάσσιας αλιείας με σκοπό την επίτευξη κέρδους καθώς και η διενέργεια όλων των συναφών εμπορικών πράξεων.
- 10 Με απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή χορήγησε στο νορβηγικό αλιευτικό M-600-HOE Kvitsjøen γενική και ειδική άδεια αλιείας, επιτρέποντάς του για το 1999 την αλιεία γάδου, μπακαλιάρου εγλεφίνου, ευρωπαϊκής χωματίδας και μπακαλιάρου στη διαίρεση ICES IV και μαύρου μπακαλιάρου στις διαιρέσεις ICES IIIa και IV, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού 50/1999.
- 11 Κατά τη διάρκεια επιθεωρήσεως που διενεργήθηκε σε ανοιχτή θάλασσα στις 7 Οκτωβρίου 1999, η γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων του Υπουργείου Γεωργίας, Διαχειρίσεως φυσικών πόρων και Αλιείας της Ολλανδίας (στο εξής: γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων) διαπίστωσε την ύπαρξη εσωτερικών διχτύων με τα οποία είναι δυνατή η ελάττωση του νομίμου πλάτους των 100 mm ματιών των διχτύων. Διαπιστώθηκε ότι το μέσο πλάτος των ματιών των εσωτερικών διχτύων που ήταν κρεμασμένα στην αριστερή πλευρά του πλοίου ήταν 47 mm, το δε μέσο πλάτος των ματιών των εσωτερικών διχτύων που ήταν κρεμασμένα στη δεξιά πλευρά του πλοίου ήταν 45 mm. Μετά τις διαπιστώσεις αυτές, το σκάφος οδηγήθηκε στον λιμένα του Harlingen (Ολλανδία) όπου κατασχέθηκαν τα αλιεύματα. Τα αλιεύματα αυτά (8 210 kg) αποτελούνταν κυρίως από γλώσσες (3 640 kg) και από ευρωπαϊκές χωματίδες (4 288 kg).
- 12 Με επιστολή της 13ης Οκτωβρίου 1999, η γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων ενημέρωσε την Επιτροπή για το συμβάν αυτό και για το γεγονός ότι συνέταξε έκθεση κατά του Kvitsjøen λόγω παραβάσεως των κοινοτικών κανόνων που διέπουν την άσκηση της αλιείας.
- 13 Με την ίδια επιστολή, η γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων ενημέρωσε επίσης την Επιτροπή ότι την 1η Οκτωβρίου 1999 είχε συντάξει έκθεση κατά του Kvitsjøen λόγω υπονοιών ότι επιδιδόταν σε άμεση αλιεία γλώσσας. Κατά την εκφόρτωση στον

λιμένα του Harlingen, διαπιστώθηκε ότι τα αλιεύματα (9 273 kg) αποτελούνταν κυρίως από γλώσσες (4 605 kg), από ευρωπαϊκή χωματίδα (3 902 kg) καθώς και από άλλα είδη ιχθύων (766 kg).

- 14 Με επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 1999, η Επιτροπή υπενθύμισε κατ' αρχάς στην προσφεύγουσα ότι είχε την υποχρέωση, δυνάμει των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού 50/1999, να συμμορφώνεται με τα μέτρα διατήρησης και ελέγχου όλων των διατάξεων που διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες στα κοινοτικά ύδατα και ότι έπρεπε να περιοριστεί, ως προς την αλιεία γλώσσας, στα παρεμπίπτοντα αλιεύματα οσάκις επιδιόταν σε αλιευτικές δραστηριότητες που δεν μνημόνευε ειδικώς το παράρτημα I του κανονισμού αυτού. Στη συνέχεια, η Επιτροπή τόνισε ότι, δυνάμει του άρθρου 4 του κανονισμού 894/97, απαγορεύεται η χρησιμοποίηση συμπληρωματικού εξοπλισμού διά του οποίου φράσσονται τα μάτια οποιουδήποτε τμήματος του διχτυού ή μειώνεται το μέγεθός του.
- 15 Στην ίδια επιστολή, η Επιτροπή επέστησε ακολούθως την προσοχή της προσφεύγουσας στα στοιχεία που είχε λάβει από τη γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων τα οποία αφορούσαν την ύπαρξη εσωτερικών διχτύων τα οποία ελαττώνουν το νόμιμο πλάτος των ματιών των διχτύων καθώς και τα σχετικώς σημαντικά αλιεύματα γλωσσών.
- 16 Τέλος, η Επιτροπή κατέληγε στην επιστολή της διευκρινίζοντας ότι, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού 50/1999 επρόκειτο να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 προκειμένου να προβεί, λαμβανομένης υπόψη της σοβαρότητας της παραβίασης και του οικονομικού οφέλους που άντλησε ο φοπλιστής από τις αρνητικές συνέπειες του διαπιστουμένων γεγονότων για τα αποθέματα ευρωπαϊκής χωματίδας και γλώσσας στη διαίρεση ICES IV, στην αφαίρεση της γενικής και της ειδικής αλιευτικής αδειάς του *Kvitsjopen* για τον υπολειπόμενο χρόνο ισχύος τους και ότι προετίθετο να μην χορηγήσει ούτε νέα γενική ούτε νέα ειδική αλιευτική άδεια πριν από τις 30 Ιουνίου 2000. Η Επιτροπή έκλινε την επιστολή της γνωρίζοντας στην προσφεύγουσα ότι είχε τη δυνατότητα να της υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της διαπραχθείσας παραβίασης σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2943/95 εντός δέκα ημερών από της λήψεως της επιστολής.

- 17 Με επιστολή της 15ης Οκτωβρίου 1999, η διεύθυνση αλιείας του Υπουργείου Γεωργίας, Διαχειρίσεως φυσικών πόρων και Αλιείας της Ολλανδίας επιβεβαίωσε στην Επιτροπή τις παραβάσεις που είχε διαπιστώσει η γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων και την ενημέρωσε σχετικά με ορισμένες υπόνοιες για παρατυπίες τις οποίες είχε διαπράξει κατά το παρελθόν το *Kvitsjøen*.
- 18 Απαντώντας στην από 14 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της Επιτροπής, την οποία έλαβε στις 22 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα δήλωσε, με επιστολή της 1ης Νοεμβρίου 1999, ότι λυπόταν για το γεγονός ότι αλίευε με δίχτυα που είχαν παράνομη πλέξη και διευκρίνιζε ότι, δεδομένου ότι είχε στερηθεί του οικονομικού οφέλους της παραβάσεως λόγω της κατασχέσεως των αλιευμάτων, φρονούσε ότι η αφαίρεση της γενικής αδείας ήταν δυσανάλογη σε σχέση με τη διαπραχθείσα παράβαση.
- 19 Με έγγραφο της 22ας Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα [SG(99)D/10761] και, σύμφωνα με το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 1627/94, στη μόνιμη αντιπροσωπεία της Νορβηγίας στις Βρυξέλλες [SG(99)D/10760], την απόφασή της να αφαιρέσει από το *Kvitsjøen* τη γενική και την ειδική αλιευτική άδεια εντός 5 ημερών από της ημερομηνίας του εγγράφου της και να μην χορηγήσει ούτε νέα γενική ούτε νέα ειδική αλιευτική άδεια πριν από τις 30 Ιουνίου 2000 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε επίσης στα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, ήτοι στο Βασίλειο του Βελγίου, στο Βασίλειο της Δανίας, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στη Γαλλική Δημοκρατία, στην Ιρλανδία, στο Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας και στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 20 Υπό αυτές τις συνθήκες, η προσφεύγουσα άσκησε, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 28 Φεβρουαρίου 2000, την υπό κρίση προσφυγή.

21 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Οι διάδικοι ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 8ης Μαΐου 2001.

22 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να δεχτεί την προσφυγή ως παραδεκτή και βάσιμη,
- ως εκ τούτου, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και
- να κρίνει σύμφωνα με τον νόμο ως προς τα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη και
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα επικαλείται, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους ακυρώσεως, ήτοι, πρώτον, προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της «αρχής της δημοσιότητας της διοικητικής δράσεως», δεύτερον, παραβίαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπει το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95, τρίτον, παραβίαση της διαδικασίας σχετικά με την επιβολή κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 και της αρχής της αναλογικότητας και, τέταρτον, κατάχρηση εξουσίας.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παραβίαση των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της «αρχής της δημοσιότητας της διοικητικής δράσεως»

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 25 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας στο πλαίσιο οποιασδήποτε διαδικασίας που είναι δυνατό να οδηγήσει στην έκδοση βλαπτικής πράξεως πρέπει να θεωρείται θεμελιώδης αρχή του κοινοτικού δικαίου.
- 26 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από το 1990 οι ολλανδικές αρχές ζητούν από την Επιτροπή να λάβει μέτρα σχετικά με τις νορβηγικές μηχανότρατες οι οποίες αλιεύουν εντός των κοινοτικών υδάτων και οι οποίες, όπως φρονούν οι αρχές αυτές, επιδίδονται ειδικώς στην αλιεία γλωσσών, ιδίως διά της αφαιρέσεως και της αναστολής των γενικών αλιευτικών αδειών.
- 27 Κατά την προσφεύγουσα, οι ολλανδικές αρχές χρειάστηκαν πλέον των εννέα ετών προκειμένου να συγκεντρώσουν τα αναγκαία στοιχεία και να συγκροτήσουν έναν φάκελο, διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου η Επιτροπή έπρεπε να προβεί σε

ενδεδειγμένη έρευνα. Εντούτοις, η προσφεύγουσα ουδέποτε αποτέλεσε αντικείμενο μιας τέτοιας έρευνας και ουδέποτε της ζητήθηκε να παράσχει πληροφοριακά στοιχεία.

- 28 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της εκστρατείας που οι ολλανδικές αρχές διεξάγουν εναντίον της επί σειρά ετών. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι δεν είχε ενημερωθεί για τους εις βάρος της διατυπωθέντες ισχυρισμούς και ότι, κατά συνέπεια, δεν είχε στη διάθεσή της κάποια εύλογη προθεσμία, σε σχέση με τη διάρκεια της έρευνας, προκειμένου να προετοιμάσει σε βάθος την άμυνά της. Υπό τις συνθήκες αυτές η διοικητική δράση δεν διεπύταν από την απαιτούμενη δημοσιότητα.
- 29 Ερωτηθείσα σχετικά με το σημείο αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα υποστήριξε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να στηρίξει τα επιχειρήματά της στην έρευνα που διεξήγαγαν οι ολλανδικές αρχές, δεδομένου ότι η ίδια η προσφεύγουσα δεν είχε ενημερωθεί για την ύπαρξη της έρευνας αυτής και ότι ουδέν είχε λεχθεί δημοσίως σχετικά με το ζήτημα αυτό.
- 30 Ακολουθώντας, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι στηρίχθηκε σε ανακριβή πραγματικά δεδομένα τα οποία της παρέσχε το ολλανδικό Υπουργείο. Δεδομένου ότι δεν ήλεγξε την ακρίβεια των δεδομένων αυτών, η Επιτροπή δεν ενήργησε, έναντι της προσφεύγουσας, με τη μέριμνα και την επιμέλεια που θα εδικαιούτο να αναμένει από αυτήν. Συναφώς, η προσφεύγουσα επικαλείται μεταξύ άλλων μια απόφαση του τμήματος καταστολής οικονομικών εγκλημάτων του *Economische Kamer van Ret Gerechtshof te Arnhem* (τμήματος καταστολής οικονομικού εγκλήματος) της 6ης Μαρτίου 1995 εις βάρος του πρώην πλοίαρχου του *Knitsjøen*, το οποίο είχε την εποχή εκείνη αριθμό νηολογίου F 600 M. Με την απόφαση αυτή, το ολλανδικό δικαστήριο απέρριψε τις κατηγορίες της εισαγγελικής αρχής και αθώωσε τον κατηγορούμενο για τις κατηγορίες της αλιείας με εσωτερικά δίχτυα κατά την περίοδο από 20 Σεπτεμβρίου 1993 έως 11 Μαρτίου 1994 οι οποίες εκκρεμούσαν εις βάρος του και τις οποίες η Ολλανδική Κυβέρνηση επικαλείται στην από 15 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της προς την Επιτροπή.
- 31 Η Επιτροπή φρονεί ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή δεδομένου ότι η ίδια τήρησε σχολαστικά τις επί του θέματος ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις και δεν προσέβαλε κανένα από τα δικαιώματα άμυνας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

32. Εν προκειμένω, πρέπει να τονιστεί ότι, κατά την επιθεώρηση της 7ης Οκτωβρίου 1999, διαπιστώθηκε ότι το *Kvitsjøen* επιδιδόταν σε αλιεία μέσω εσωτερικών διχτύων τα οποία ελαττώνουν το νόμιμο πλάτος των 100 mm των ματιών των διχτύων κατά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 894/97 (βλ. ανωτέρω σκέψη 4) και ότι, κατά συνέπεια, παρέβη επίσης το άρθρο 2 του κανονισμού 50/1999 το οποίο προβλέπει την τήρηση όλων των διατάξεων που διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες εντός των κοινοτικών υδάτων.
33. Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 7, του κανονισμού 50/1999, η Επιτροπή αφαιρεί τις γενικές και τις ειδικές αλιευτικές άδειες σε περίπτωση μη τήρησης των υποχρεώσεων που προβλέπει ο κανονισμός αυτός. Επιπλέον, δυνάμει της παραγράφου 8, ουδεμία ειδική και γενική αλιευτική άδεια χορηγείται για περίοδο άνω των δώδεκα μηνών για τα σκάφη που δεν τήρησαν τις υποχρεώσεις που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.
34. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή νομίμως κίνησε τη διαδικασία για την επιβολή κυρώσεων κατόπιν της παραβάσεως που διέπραξε το *Kvitsjøen* η οποία αποκαλύφθηκε κατά την επιθεώρηση της 7ης Οκτωβρίου 1999 και γνωστοποιήθηκε στην Επιτροπή με έγγραφο της 13ης Οκτωβρίου 1999.
35. Επιπλέον, με την επιστολή της 14ης Οκτωβρίου 1999 της Επιτροπής, η προσφεύγουσα κλήθηκε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της επί της εν λόγω παραβάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95.
36. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, πράγμα που έπραξε με έγγραφο της 1ης Νοεμβρίου 1999, δεν υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων της άμυνας.

- 37 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να αντιτάσσει ότι αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας σχετικά με τις προβαλλόμενες παραβιάσεις της απαγορεύσεως άμεσης αλιείας γλωσσών, έρευνας την οποία δήθεν διεξήγαν οι ολλανδικές αρχές από εννέα και πλέον έτη. Έστω και αν υπήρχε μια τέτοιου είδους έρευνα, η έρευνα αυτή δεν θα ασκούσε επιρροή εν προκειμένω, δεδομένου ότι το *Kvitsjøen* επιδόθηκε σε παράνομες αλιευτικές δραστηριότητες, που αποκαλύφθηκαν στις 7 Οκτωβρίου 1999, οι οποίες, αυτές και μόνον, κατόπιν της γνωστοποίησής τους από τις ολλανδικές αρχές, όπως προβλέπει το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95, προκάλεσαν την παρέμβαση της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού.
- 38 Από τα ανωτέρω προκύπτει επίσης ότι τα επιχειρήματα που στηρίζονται στην παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και σε μια πιθανή αρχή της δημοσιότητας της διοικητικής δράσεως είναι παντελώς αλυσιτελή. Πράγματι, με τα επιχειρήματα αυτά, η προσφεύγουσα αναφέρεται μόνο σε πραγματικά περιστατικά που σημειώθηκαν πριν από την αποκαλυφθείσα στις 7 Οκτωβρίου 1999 παράβαση, ενώ, σύμφωνα με τις προμνημονευθείσες διατάξεις, η διαδικασία για την επιβολή κυρώσεων εν προκειμένω κινήθηκε εξαιτίας αυτής και μόνον της παραβάσεως.
- 39 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο παρών λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται στην παραβίαση των διαδικαστικών κανόνων που προβλέπει το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 40 Η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95 απαιτεί από τα κράτη μέλη να παράσχουν διάφορα στοιχεία στην Επιτροπή σε περίπτωση που διαπιστώνεται μια παράβαση (βλ. ανωτέρω σκέψη 7).

- 41 Ωστόσο, από την επιστολή που απηύθυνε η γενική υπηρεσία επιθεωρήσεων στην Επιτροπή στις 13 Οκτωβρίου 1999 προκύπτει ότι ορισμένα από τα στοιχεία αυτά, μολονότι πρέπει υποχρεωτικώς να παρατίθενται, λείπουν.
- 42 Συγκεκριμένα, μολονότι η επιστολή της 13ης Οκτωβρίου 1999 περιείχε ορισμένα από τα απαιτούμενα στοιχεία, η επιστολή αυτή δεν μνημόνευε το όνομα του σκάφους, το διακριτικό διεθνούς κλήσεως ασυρμάτου, το ονοματεπώνυμο και τη διεύθυνση του πλοιάρχου και του εφοπλιστή.
- 43 Η Επιτροπή απαντά ότι καμία διάταξη δεν προβλέπει ότι τα στοιχεία που απαριθμεί το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95 πρέπει να αναφέρονται επί ποινή ακυρότητας ούτε ότι η απαρίθμησή τους είναι εξαντλητική ούτε καν ότι η γνωστοποίηση των στοιχείων αυτών στην Επιτροπή πρέπει να γίνεται εγγράφως. Η γνωστοποίηση στην παρούσα περίπτωση ικανοποιεί τις απαιτήσεις του άρθρου 5 του κανονισμού 2943/95, δεδομένου ότι η επιστολή της 13ης Οκτωβρίου 1999 της παρέσχε τη δυνατότητα να εντοπίσει τον υπαίτιο της παραβάσεως και δεδομένου ότι η επιστολή αυτή περιέχει επιπλέον σαφή έκθεση των διαπιστωθέντων πραγματικών περιστατικών και των περιστάσεων υπό τις οποίες παρήχθησαν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 44 Η τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2943/95 ορίζει ότι επιβάλλεται η θέσπιση μιας διαδικασίας συνεργασίας μεταξύ των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών προκειμένου να είναι ευχερέστερη η ανταλλαγή στοιχείων σε περίπτωση παραβάσεως της κοινοτικής ρυθμίσεως.
- 45 Προς τον σκοπό αυτό, το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95 προβλέπει ότι ορισμένα στοιχεία διαβιβάζονται στην Επιτροπή προκειμένου να της παράσχουν τη δυνατότητα να εντοπίσει, μεταξύ άλλων, τον υπαίτιο της παραβάσεως, τη φύση της παραβάσεως και τις ενδεχόμενες κυρώσεις που έχουν ήδη επιβληθεί σε εθνικό επίπεδο.

- 46 Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει ότι τα στοιχεία που προβλέπει το άρθρο 5 του κανονισμού 2943/95 έχουν ως σκοπό να παράσχουν τη δυνατότητα σαφούς προσδιορισμού της φύσεως της παραβάσεως και του υπαιτίου.
- 47 Εν προκειμένω, αρκεί η διαπίστωση ότι τα στοιχεία που παρέσχον οι ολλανδικές αρχές έδωσαν στην Επιτροπή τη δυνατότητα να προσδιορίσει επαρκώς την παράβαση και τον υπαίτιο. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν υποστηρίζει ότι η διαπίστωση ότι το *Knitsjopen* αλίευε με εσωτερικά δίχτυα που ελαττώνουν το νόμιμο πλάτος των 100 mm των ματιών των δικτυών στηρίζεται σε ελλιπή στοιχεία ή είναι εσφαλμένη.
- 48 Υπό τις συνθήκες αυτές πρέπει να απορριφθεί αυτός ο λόγος ακυρώσεως.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε παράβαση της διαδικασίας σχετικά με την επιβολή κυρώσεων που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 και στην αρχή της αναλογικότητας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 49 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατηγορείται για δύο παραβάσεις, εκ των οποίων η πρώτη αφορά την άμεση αλιεία γλωσσών και η δεύτερη την αλιεία με δίχτυα με πολύ μικρά μάτια. Η προσφεύγουσα φρονεί ότι από την από 14 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της Επιτροπής προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν είναι αποκλειστικά και μόνον το αποτέλεσμα έρευνας σχετικά με ορισμένες παράνομες πρακτικές αλιείας με απαγορευμένα δίχτυα αλλ' ότι στηρίζεται επίσης σε λόγους που αφορούν την άμεση αλιεία γλωσσών.

- 50 Όσον αφορά την άμεση αλιεία, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι της προσάπτεται ότι δεν περιορίστηκε, ως προς την αλιεία γλωσσών, στα παρεμπόδιοντα αλιεύματα, όπως προβλέπει το παράρτημα Ι, υποσημείωση 14, του κανονισμού 50/1999. Η προσφεύγουσα πάντως υποστηρίζει ότι δεν παρέβη τον όρο αυτό δεδομένου ότι τα αλιεύματά της σε γλώσσες ήταν κάτω του 50 % των συνολικών αλιευμάτων.
- 51 Όσον αφορά την αλιεία με δίχτυα με πολύ μικρά μάτια, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η σχετική ρύθμιση δεν έχει παρά μικρή σημασία για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων.
- 52 Επιπλέον, τα επίδικα πραγματικά περιστατικά σημειώθηκαν κατά το φθινόπωρο, ήτοι τον Οκτώβριο του 1999, ενώ η περίοδος πολλαπλασιασμού των γόνων της γλώσσας και των άλλων ειδών ιχθύων είναι η άνοιξη. Κατά συνέπεια, τα πραγματικά περιστατικά που προσάπτονται στην προσφεύγουσα δεν ήταν δυνατό να έχουν τόσο σοβαρές συνέπειες, όσο προβάλλει η καθής, για τη διατήρηση και τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων.
- 53 Επιπλέον, ο ισχυρισμός της Επιτροπής είναι αλυσιτελής δεδομένου ότι αφορά την αλιεία ιχθύων που δεν έχουν μικρό μέγεθος, πράγμα που δεν συμβαίνει εν προκειμένω αφού τα επίδικα αλιεύματα αφορούν ιχθύς νομίμου μεγέθους.
- 54 Εξάλλου, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι, παρά τους συστηματικούς ελέγχους και τις διάφορες εκθέσεις που έχουν συνταχθεί εις βάρος της, δεν έχει μέχρι τούδε καταδικαστεί από ποινικό δικαστήριο για αλιεία με δίχτυα με πολύ μικρά μάτια. Άπαξ μόνον κατασχέθηκαν τα αλιεύματά της. Κατά τα λοιπά, σπανίως τα δικαστήρια των κρατών μελών τιμωρούν την πράξη αυτή ή πάντως με την πλέον ελαφριά ποινή.

- 55 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι μια κύρωση όπως αυτή που της επιβλήθηκε θίγει προδήλως την εταιρική περιουσία της και μάλιστα αποτελεί πραγματική απειλή για την υπόστασή της.
- 56 Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι μια κύρωση του είδους αυτού ουδέποτε επιβλήθηκε στο παρελθόν, ούτε σε σκάφη με σημαία τρίτων χωρών ούτε σε σκάφη με σημαία κράτους μέλους, και μάλιστα για σημαντικά πιο σοβαρές παραβάσεις οι οποίες είχαν σαφώς πιο σημαντικές συνέπειες επί των αλιευτικών πόρων.
- 57 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η κύρωση που επιβλήθηκε στην παρούσα περίπτωση είναι προδήλως δυσανάλογη σε σχέση με τις παραβάσεις που διέπραξε και ότι η κύρωση αυτή παραβιάζει προδήλως τη διαδικασία σχετικά με την επιβολή κυρώσεων που προβλέπει ο κανονισμός 2943/95. Προς τούτο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δυσκόλως μπορεί να θεωρηθεί ότι η βλάβη που θα προκληθεί στην εταιρική περιουσία της και η πραγματική απειλή για την υπόστασή της τελούν σε αναλογία σε σχέση με τη διαπραχθείσα παράβαση. Η προσφεύγουσα απειλείται πράγματι με πτώχευση δεδομένου ότι η τράπεζά της αρνείται πλέον να της παράσχει οποιαδήποτε πίστωση. Ο ίδιος σκοπός θα μπορούσε να επιτευχθεί με άλλα μέσα, όπως είναι η επιβολή ποινικών κυρώσεων επί εθνικού επιπέδου, προστίμων, τα οποία, μολονότι είναι εξίσου αποτελεσματικά για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων, έχουν λιγότερο επαχθείς συνέπειες.
- 58 Η Επιτροπή τονίζει ότι η παρούσα υπόθεση δεν ερείδεται επί παραβάσεως, ήτοι επί της ασκήσεως αλιείας με εσωτερικά δίκτυα που φράσσουν τα μάτια των εξωτερικών δικτύων, γεγονός που θα συνιστούσε καθαυτό σοβαρή παράβαση των διατάξεων που διέπουν την αλιεία.
- 59 Η Επιτροπή τονίζει, αφενός, ότι επέβαλε τη μόνη κύρωση που είναι δυνατή βάσει του άρθρου 3, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού 50/1999 και, αφετέρου, ότι δεν επέβαλε την αυστηρότερη δυνατή κύρωση, που αντιστοιχεί σε απαγόρευση αλιείας εντός των κοινοτικών υδάτων για τα αλιευτικά σκάφη με σημαία τρίτου κράτους για δύο περίπου έτη κατά ανώτατο όριο.

- 60 Συναφώς, η Επιτροπή τονίζει ότι η σοβαρότητα των πραγματικών περιστατικών, ιδίως το αναμενόμενο οικονομικό όφελος, οι αρνητικές συνέπειές τους επί της διατηρήσεως των αλιευτικών πόρων και το γεγονός ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως ουδεμία εθνική κύρωση είχε επιβληθεί, δικαιολογεί την επιλεγείσα κύρωση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 61 Ευθύς εξ αρχής, πρέπει να διευκρινιστεί ότι με το έγγραφό της [SG(99)D/10761] που απηύθυνε στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλεμψε, όσον αφορά την περιγραφή της παραβάσεως, στην από 14 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της (βλ. ανωτέρω σκέψη 14).
- 62 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε εν προκειμένω σε δύο διαφορετικές παραβάσεις της κοινοτικής ρυθμίσεως, πρέπει να τονιστεί, όπως διαπιστώθηκε ήδη κατά την εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ότι η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία για την επιβολή κυρώσεων κατόπιν της παραβάσεως που διέπραξε το *Kvitsjøen* η οποία αποκαλύφθηκε κατά την επιθεώρηση της 7ης Οκτωβρίου 1999. Μολονότι με την από 14 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της η Επιτροπή μνημονεύει πράγματι την αλιεία γλωσσών, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή δέχθηκε, ως παράβαση των κοινοτικών διατάξεων που συνεπάγονται την κίνηση της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95, μόνον την παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 894/97 που απαγορεύει τη χρησιμοποίηση συμπληρωματικού εξοπλισμού διά του οποίου φράσσονται τα μάτια οποιουδήποτε τμήματος του δικτυού ή μειώνεται το μέγεθός του.
- 63 Πράγματι, πρέπει να τονιστεί, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή, με την από 14 Οκτωβρίου 1999 επιστολή της, δεν ισχυρίστηκε ότι η προσφεύγουσα επιδιδόταν σε άμεση αλιεία γλωσσών. Ακολούθως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οσάκις η Επιτροπή μνημονεύει την αλιεία γλωσσών, πράττει τούτο σε σχέση με την παράβαση που συνίσταται στην ελάττωση του νομίμου μεγέθους των ματιών των δικτυών. Τέλος, η Επιτροπή, οσάκις ανακοινώνει την πρόθεσή της να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95, δεν μνημονεύει παρά μόνον τη χρησιμοποίησή ή την κατοχή επί του σκάφους απαγορευμένου αλιευτικού εξοπλισμού ή συμπληρωματικού εξο-

πλισμού που αλλοιώνει τη συλλεκτική ικανότητά του. Προς τούτο, η Επιτροπή δεν λαμβάνει υπόψη της τα αλιεύματα σε γλώσσες παρά μόνον προκειμένου να υπολογίσει το οικονομικό όφελος και τις συνέπειες επί των αλιευτικών πόρων λόγω της χρήσεως απαγορευμένου εξοπλισμού.

- 64 Επιπλέον, πρέπει να υπομνηστεί ότι δεν αμφισβητείται ότι πράγματι υπάρχει παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού 894/97.
- 65 Κατά συνέπεια, το ερώτημα που τίθεται στο πλαίσιο του υπό εξέταση λόγου ακυρώσεως είναι το εάν η αφαίρεση της γενικής και της ειδικής αλιευτικής αδείας καθώς και η απαγόρευση χορηγήσεως νέων αδειών για έξι μήνες μπορούσε νομίμως να επιβληθεί ως κύρωση στην προσφεύγουσα λόγω της χρησιμοποίησεως εσωτερικού δικτύου που φράσσει ή μειώνει το νόμιμο μέγεθος των ματιών.
- 66 Συναφώς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο κανονισμός 50/1999 επιβάλλει διάφορες υποχρεώσεις στα σκάφη που αλιεύουν στα κοινοτικά ύδατα, και ιδίως την τήρηση των μέτρων διατηρήσεως και ελέγχου καθώς και όλες τις άλλες διατάξεις που διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες στα κοινοτικά ύδατα (άρθρο 2, παράγραφος 1).
- 67 Η παράβαση κάποιας από τις υποχρεώσεις αυτές συνελάγεται την αφαίρεση ή την απαγόρευση χορηγήσεως γενικής αδείας «[Γ]ια περίοδο μέχρι δώδεκα μηνών» (άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8).
- 68 Πρέπει να διαπιστωθεί ότι η υποχρέωση τήρησεως των μέτρων διατηρήσεως και ελέγχου και όλων των άλλων διατάξεων που διέπουν τις αλιευτικές δραστηριότητες στα κοινοτικά ύδατα (άρθρο 2, παράγραφος 1) είναι ιδιαίτερως σημαντική στο πλαίσιο του κανονισμού 50/1999. Κατά συνέπεια, εντός του πλαισίου αυτού πρέπει

να εξεταστεί το αν δεν τηρήθηκε η διαδικασία σχετικά με την επιβολή κυρώσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 ή η αρχή της αναλογικότητας.

- 69 Κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95, η Επιτροπή μπορεί να αποφασίσει, ανάλογα με τη σοβαρότητα, την αναστολή της ειδικής αλιευτικής αδείας, την αφαίρεση της ειδικής αλιευτικής αδείας και τον αποκλεισμό του εν λόγω σκάφους από τον κατάλογο των σκαφών που μπορούν να λάβουν ειδική αλιευτική άδεια για το επόμενο ημερολογιακό έτος.
- 70 Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, η κύρωση που επιβάλλεται λόγω μη τηρήσεως μιας κοινοτικής υποχρεώσεως δεν πρέπει να υπερβαίνει «τα πρόσφορα και απαραίτητα για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού όρια» (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Φεβρουαρίου 1979, 122/78, Buitoni, Συλλογή τόμος 1979/I, σ. 441, σκέψη 16).
- 71 Εν προκειμένω, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν τήρησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 ή ότι επέβαλε κύρωση που αντιβαίνει στην αρχή της αναλογικότητας.
- 72 Πράγματι, πρώτον, οι κανόνες σχετικά με το μέγεθος των ματιών των δικτύων συνιστούν έναν από τους σκοπούς της κοινοτικής πολιτικής στο πεδίο της διατήρησης των αλιευτικών πόρων (βλ. τον κανονισμό 894/97, ιδίως τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του). Κατά συνέπεια, η χρησιμοποίηση συμπληρωματικού εξοπλισμού που αλλοιώνει τη συλλεκτική ικανότητα των δικτύων συνιστά, σύμφωνα με τον κανονισμό 1447/1999 (παράρτημα, σημείο Δ), ενέργεια που θίγει σοβαρά τους κανόνες της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα κακώς υποστηρίζει ότι η ρύθμιση αυτή δεν έχει παρά μόνον περιορισμένη σημασία για τη διατήρηση των αλιευτικών πόρων και, ως εκ τούτου, τα συναφή επιχειρήματα της προσφεύγουσας είναι, εν πάση περιπτώσει, αλυσιτελή, δεδομένου ότι δεν παρέχουν τη δυνατότητα να μην ληφθεί υπόψη η μη αμφισβητούμενη παράβαση σχετικά με τη φραγή ή τη μείωση του νομίμου μεγέθους των δικτύων.

- 73 Δεύτερον, δεν αμφισβητείται ότι, κατά τον χρόνο της εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, ουδεμία εθνική κύρωση είχε επιβληθεί. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν μπορούσε να εκτιμήσει το περιεχόμενο της αποφάσεώς της σε σχέση με τις εθνικές κυρώσεις.
- 74 Τρίτον, όπως διευκρίνισε η Επιτροπή, αφού η αλιεία με εσωτερικό δίκτυο μειώνει το νόμιμο μέγεθος των ματιών αυξάνει τα αλιεύματα, ο εφοπλιστής είναι δυνατό να άντλησε οικονομικό όφελος από την παράβαση που διέπραξε.
- 75 Κατά συνέπεια, είναι δεδομένη η σοβαρότητα της παραβάσεως, υπό το πρίσμα των συνεπειών της επί των αλιευτικών πόρων και, ειδικότερα, επί της ευρωπαϊκής χωματίδας και επί της γλώσσας στη διαίρεση ICES IV. Υπό τις συνθήκες αυτές, ορθώς η Επιτροπή επέβαλε την εν λόγω κύρωση.
- 76 Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι τηρήθηκαν τόσο η διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 6 του κανονισμού 2943/95 όσο και η αρχή της αναλογικότητας, ο παρών λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως που στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 77 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαπίστωση της παραβάσεως της 7ης Οκτωβρίου 1999 και η εντεύθεν κύρωση που επιβλήθηκε συνιστούν παρελκυστικά μέσα τα οποία χρησιμοποιούνται προκειμένου να αφαιρεθούν και να ανασταλούν οι αλιευτικές άδειές της.

- 78 Κατά την προσφεύγουσα, από τις επιστολές της 7ης Μαΐου 1993 και της 28ης Ιουλίου 1997 του Υπουργείου Γεωργίας, Διαχειρίσεως φυσικών πόρων και Αλιείας της Ολλανδίας που απεστάλησαν στην Επιτροπή προκύπτει αναμφισβήτητα ότι ο λόγος της «επιθέσεως» που οργάνωσαν οι ολλανδικές αρχές δεν ήταν να επιβληθούν κυρώσεις για μια απλή παράβαση, αλλά να κρατηθούν τα νορβηγικά αλιευτικά μακράν των κοινοτικών υδάτων προκειμένου να είναι δυνατή η διάθεση της ποσοτώσεως των γλωσσών σε άλλα σκάφη.
- 79 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι μια μεμονωμένη κύρωση δεν προσφέρει καμία λύση, αλλά ότι η λύση αυτή πρέπει να αναζητηθεί σε κοινοτικό επίπεδο, σε διαβούλευση με τα διάφορα ενδιαφερόμενα μέρη.
- 80 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, αποδεχόμενη τις απαιτήσεις των ολλανδικών αρχών, ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.
- 81 Η Επιτροπή απαντά ότι, κατά πάγια νομολογία, υπάρχει κατάχρηση εξουσίας οσάκις ένα κοινοτικό όργανο επιδιώκει την επίτευξη σκοπών διαφορετικών από αυτούς που του επιτρέπει η αρμοδιότητα που του έχει χορηγηθεί. Όμως, εν προκειμένω, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι χρησιμοποίησε την εξουσία της, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού 50/1999, προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις για μια σοβαρή παράβαση των διατάξεων που διέπουν την άσκηση των αλιευτικών δραστηριοτήτων. Κατά συνέπεια, δεν επιχείρησε να εκπληρώσει σκοπούς που δεν προβλέπει ο κανονισμός αυτός.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 82 Κατά πάγια νομολογία, προκειμένου η επίδικη πράξη να θεωρηθεί ότι έχει εκδοθεί κατά κατάχρηση εξουσίας, ο προσφεύγων πρέπει να αποδεικνύει, βάσει αντικειμενικών, πρόσφορων και συγκρινόντων στοιχείων, ότι η προσβαλλόμενη πράξη

εκδόθηκε προκειμένου να επιτευχθούν σκοποί διαφορετικοί από τους προβαλλόμενους (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Ιουλίου 1990, C-323/88, *Sermes*, Συλλογή 1990, σ. I-3027, και της 12ης Νοεμβρίου 1996, C-84/94, *Ηνωμένο Βασίλειο κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1996, σ. I-5755, σκέψη 69· απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Απριλίου 1995, T-143/89, *Ferriere Nord κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-917, σκέψη 68).

- 83 Η προσφεύγουσα πάντως δεν απέδειξε ότι αυτό συμβαίνει εν προκειμένω. Όπως διαπιστώθηκε ήδη, η Επιτροπή χρησιμοποίησε την εξουσία της, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφοι 7 και 8, του κανονισμού 50/1999, προκειμένου να επιβάλει κυρώσεις για την παράβαση των διατάξεων που διέπουν την άσκηση αλιευτικών δραστηριοτήτων. Κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ελήφθη για την επίτευξη αλλότριων σκοπών.
- 84 Κατά συνέπεια, αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 85 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η υπό κρίση προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 86 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με τα αιτήματα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα της Επιτροπής.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Δεκεμβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

J. D. Cooke